Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26134
Copyright: Admont, Benediktinerstift

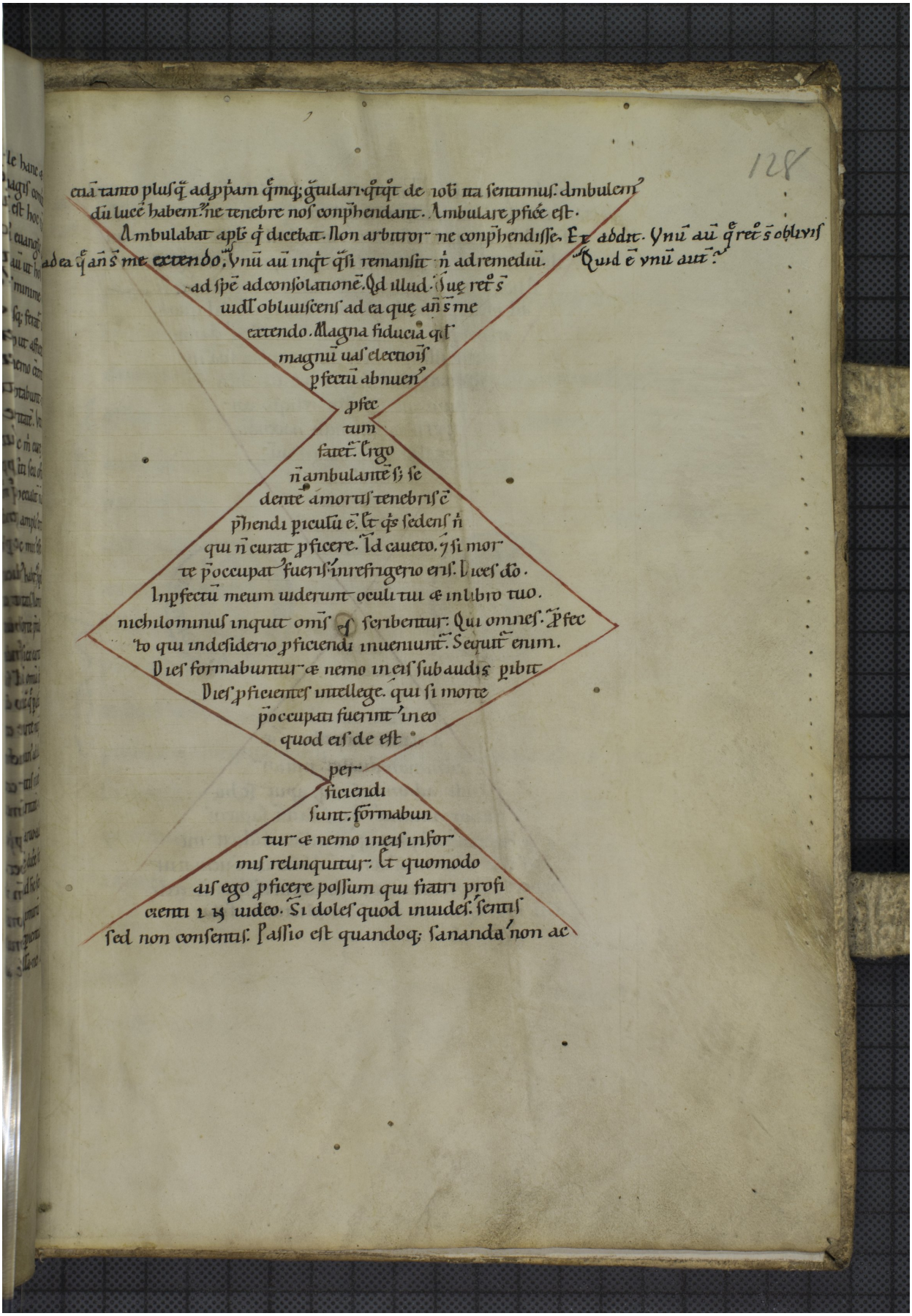

128

cuā tanto plusq̄ adpp̄am q̄mq; ḡtulari q̄tq̄t de ioū ra sentamus. ambulem
du lucē habem. ne tenebre nos cōp̄hendant. Ambulare pficē est.
Ambulabat aplūs q̄ dicebat. Non arbitror ne cōp̄hendisse. Et addit. Ynū aū q̄ retr̄o s oblivis
ad ea q̄ ān s me extendo. Ynū aū inq̄t q̄si remansit n ad remediū. Quid ē ynū aut?
ad spē ad consolationē. Qd illud. Sue retr̄o s
uidl obliuiscens ad ea que ān s me
extendo. Magna fiducia qt
magnū uas electionis
pfectū abnuen
pfec
tum
fatet. Ergo
n ambulantē s; se
dentē amortus tenebris ē
p̄hendi piculū ē. Et q̄s sedens n
qui n curat pficere. Id caueto. y si mor
te p̄occupat fuerit in refrigerio erit. Dicit dō.
Inpfectū meum uiderunt oculi tui æ in libro tuo.
nichilominus inquit omīs q̄ scribentur. Qui omnes. Pfec
to qui indesiderio pficiendi inueniunt. Sequit enim.
Dies formabuntur æ nemo in eis subaudis pibit
Dies pficientes intellege. qui si morte
p̄occupati fuerint in eo
quod eis de est
per
ficiendi
sunt. formabun
tur æ nemo in eis in for
mis relinquitur. Et quomodo
ais ego pficere possum qui fratri profi
cienti i ꝓ uideo. Si dolet quod inuidet. sentis
sed non consentis. Passio est quandoq; sananda non ac